

Rada
Evropské unie

Brusel 30. června 2020
(OR. en)

9208/20

Interinstitucionální spis:
2020/0134(NLE)

JAI 542
FRONT 183
VISA 72
SAN 221
MI 205
TRANS 286
COMIX 296

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Delegace
Předmět:	Doporučení Rady o dočasném omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, a o možném zrušení tohoto omezení

2020/0134 (NLE)

DOPORUČENÍ RADY

**o dočasném omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné,
a o možném zrušení tohoto omezení**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) a e)
a čl. 292 první a druhou větu této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 16. března 2020 přijala Komise sdělení¹, v němž doporučila dočasně na jeden měsíc omezit veškeré cesty, jež nejsou nezbytně nutné, z třetích zemí do prostoru EU+². Dne 17. března 2020 se hlavy států a předsedové vlád EU dohodli na zavedení dočasného omezení cest, jež nejsou nezbytně nutné. Toto omezení zavedly i čtyři státy přidružené k Schengenu.
- (2) Dne 26. března 2020 se hlavy států a předsedové vlád Evropské unie v důsledku pandemie COVID-19 dohodli na uplatňování koordinovaného dočasného omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné.

¹ COM(2020)115 ze dne 16. března 2020.

² Součástí „prostoru EU+“ jsou všechny členské státy Schengenu (včetně Bulharska, Chorvatska, Kypru a Rumunska), jakož i čtyři státy přidružené k Schengenu. Pokud se rozhodnou ke spolupráci, zahrnuje tato oblast rovněž Irsko a Spojené království.

- (3) Ve dnech 8. dubna 2020³ a 8. května 2020⁴ přijala Komise dvě navazující sdělení a v obou doporučila prodloužit omezení cest, jež nejsou nezbytně nutné, o jeden měsíc. Všechny členské státy Schengenu, jakož i čtyři státy přidružené k Schengenu (dále jen „členské státy“) se rozhodly toto omezení prodloužit, naposledy do 15. června 2020.
- (4) Předsedkyně Evropské komise a předseda Evropské rady předložili dne 15. dubna 2020 společný evropský plán rušení opatření proti šíření COVID-19⁵. Tento plán stanoví dvoufázový přístup, v jehož rámci by kontroly na vnitřních hranicích měly být zrušeny koordinovaně. Následně by byla postupně uvolněna dočasná omezení na vnějších hranicích a obyvatelům zemí mimo EU by bylo umožněno znovu realizovat cesty do EU, jež nejsou nezbytně nutné. Ke zrušení cestovního omezení na vnějších hranicích by mělo dojít poté, co členské státy zruší kontroly na vnitřních hranicích, anebo současně s tím.
- (5) Konzultace s členskými státy potvrdily, že je zapotřebí znovu krátce prodloužit stávající omezení na vnějších hranicích a že je důležitý koordinovaný přístup k jejich postupnému rušení.
- (6) Dne 11. června 2020 přijala Komise sdělení⁶, v němž se doporučuje prodloužit omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, do 30. června 2020 a vymezuje se přístup k postupnému rušení omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, od 1. července 2020. Všechny členské státy toto omezení dále prodloužily do 30. června.
- (7) Od té doby probíhá mezi členskými státy diskuse o kritériích a metodice, které je třeba použít.
- (8) Tímto doporučením není dotčena povinnost členských států nadále uplatňovat článek 6 Schengenského hraničního kodexu⁷, který stanoví podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí. Členské státy mají zejména povinnost případ od případu posoudit, zda má být státní příslušník třetí země považován za hrozbu pro veřejné zdraví. V této souvislosti by členské státy měly zajistit úzkou spolupráci mezi orgány pohraniční stráže a dopravci.

³ COM(2020)148 ze dne 8. dubna 2020.

⁴ COM(2020)222 ze dne 8. května 2020.

⁵ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/joint_eu_roadmap_lifting_covid19_containment_measures_cs.pdf

⁶ COM(2020)399 ze dne 11. června 2020.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

- (9) Ochrana hranic je věcí zájmu nejen členského státu, na jehož vnějších hranicích se provádí, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu vnitřních hranic. Členské státy by proto měly zajistit, aby opatření přijatá na vnějších hranicích byla koordinována, aby bylo zajištěno řádné fungování schengenského prostoru. Za tímto účelem by členské státy měly začít koordinovaným způsobem rušit dočasné omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné. V první řadě by se to mělo vztahovat na rezidenty třetích zemí uvedených v příloze I tohoto doporučení. Tento seznam by měl být pravidelně aktualizován.
- (10) Rozhodnutí o možném zrušení omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, by měla zohlednit epidemiologickou situaci v EU, tj. průměrný počet případů onemocnění COVID-19 za posledních 14 dní na 100 000 obyvatel.
- (11) Mezinárodní zdravotnické předpisy (2005) (dále jen „mezinárodní zdravotnické předpisy“) přijaté na 58. Světovém zdravotnickém shromáždění dne 23. května 2005 posílily koordinaci mezi členskými státy Světové zdravotnické organizace (WHO), které zahrnují všechny členské státy Unie, v oblasti připravenosti a reakce na ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu. Rámec pro sledování mezinárodních zdravotnických předpisů identifikuje základní kapacity v oblasti veřejného zdraví, které mají členské státy WHO udržovat. Údaje, jež jednotlivé země podle tohoto rámce pravidelně vykazují, lze shrnout do celkového skóre, jež slouží jako ukazatel celkové kapacity pro reakci.
- (12) Účinnost rozhodnutí o zrušení omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, závisí na jejich koordinovaném provádění členskými státy na všech vnějších hranicích. Členský stát by neměl jednostranně rozhodnout, že zruší omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, pro určitou třetí zemi dříve, než o zrušení cestovních omezení pro tuto zemi rozhodnou koordinovaně i ostatní členské státy. Členské státy nicméně mohou při zachování plné transparentnosti pouze postupně zrušit cestovní omezení vůči zemím uvedeným v příloze I.
- (13) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke SFEU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto doporučení a toto doporučení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto doporučení doplňuje schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto doporučení Radou, zda je provede.

- (14) Toto doporučení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES⁸; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto doporučení pro ně není závazné ani použitelné.
- (15) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto doporučení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES.
- (16) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto doporučení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹⁰, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES¹¹.
- (17) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto doporučení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹², která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU¹³.

⁸ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁰ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹¹ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹² Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹³ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (18) Právním statutem tohoto doporučení, jak je uveden v 13. až 17. bodě odůvodnění, není dotčena potřeba, aby všechny členské státy v zájmu řádného fungování schengenského prostoru rozhodly o koordinovaném zrušení omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

1. Členské státy by měly od 1. července 2020 postupně a koordinovaně zrušit dočasné omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, pokud jde o rezidenty třetích zemí uvedených v příloze I.

Při určování třetích zemí, pro něž by mělo být zrušeno stávající omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, by měly být uplatňovány metodika a kritéria stanovené ve sdělení Komise ze dne 11. června 2020¹⁴ o třetím posouzení uplatňování dočasného omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné. Uvedená kritéria se týkají epidemiologické situace a opatření proti šíření nákazy, včetně omezení fyzického kontaktu, jakož i ekonomických a sociálních hledisek, a uplatňují se kumulativně.

2. Pokud jde o epidemiologickou situaci, měly by třetí země uvedené v příloze I splňovat zejména tato kritéria:

- počet nových případů onemocnění COVID-19 za posledních 14 dní na 100 000 obyvatel má být přibližně stejný nebo nižší, než byl průměr v EU ke dni 15. června 2020;
- počet nových případů za totéž období ve srovnání s předchozími 14 dny má být stabilní, nebo má mít klesající tendenci a
- celková reakce země na COVID-19, s přihlédnutím k dostupným informacím o aspektech, jako je testování, dozor, trasování kontaktů, omezení šíření nákazy, léčba a podávání zpráv, jakož i s přihlédnutím ke spolehlivosti dostupných zdrojů informací a údajů, a v případě potřeby k celkovému průměrnému skóre ve všech dimenzích pro mezinárodní zdravotnické předpisy. Rovněž by se měly zohlednit informace poskytnuté delegacemi EU na základě kontrolního seznamu připojeného ke sdělení ze dne 11. června 2020.

3. Určujícím faktorem při rozhodování o tom, zda se na státního příslušníka třetí země vztahuje dočasné omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, by měl být pobyt (nikoli státní příslušnost) ve třetí zemi, pro niž byla zrušena omezení cest, jež nejsou nezbytně nutné.

¹⁴ COM(2020)399 ze dne 11. června 2020.

4. Seznam třetích zemí uvedený v příloze I by měla Rada každé dva týdny přezkoumat a případně aktualizovat, a to po důkladné konzultaci s Komisí a příslušnými agenturami a útvary EU na základě celkového posouzení založeného na metodice, kritériích a informacích uvedených v odstavci 2.

Cestovní omezení pro konkrétní třetí zemi, která je již uvedena v příloze I, mohou být zcela nebo částečně zrušena nebo obnovena v závislosti na změnách některých výše uvedených podmínek a následných změnách posouzení epidemiologické situace. Pokud se situace v některé třetí zemi rychle zhorší, příslušné rozhodnutí by mělo být přijato rychle.

5. V případě, že se na některou třetí zemi dočasná cestovní omezení vztahují i nadále, měly by být od cestovního omezení bez ohledu na účel cesty osvobozeny tyto kategorie cestujících:

- a) občané Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 SFEU a státní příslušníci třetích zemí, kteří na základě dohod mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie, jakož i jejich rodinní příslušníci¹⁵;
- b) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty podle směrnice o dlouhodobém pobytu¹⁶, a osoby, které mají právo na pobyt na základě jiných směrnic EU nebo vnitrostátních právních předpisů, nebo osoby, které jsou držiteli vnitrostátních dlouhodobých víz, jakož i jejich rodinní příslušníci.

Členské státy však mohou přijmout vhodná opatření, jako například požadavek, aby tyto osoby po návratu ze třetí země, pro niž je dočasné cestovní omezení zachováno, podstoupily dobrovolnou izolaci nebo podobná opatření, pokud stejné požadavky stanoví pro své vlastní státní příslušníky.

Kromě toho by měly být povoleny nezbytně nutné cesty pro konkrétní kategorie cestujících s nezbytnou funkcí či potřebou, uvedené v příloze II¹⁷. Členské státy mohou pro tyto cestující zavést dodatečná bezpečnostní opatření, zejména pokud jejich cesta začíná v regionu s vysokým rizikem.

Seznam konkrétních kategorií cestujících s nezbytnou funkcí či potřebou uvedený v příloze II může Rada po důkladné konzultaci s Komisí přezkoumat v závislosti na sociálních a ekonomických hlediscích, jakož i na celkovém posouzení vývoje epidemiologické situace, a to na základě výše uvedené metodiky, kritérií a informací.

¹⁵ Podle definic v člancích 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

¹⁶ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

¹⁷ Viz rovněž sdělení Komise ze dne 16. března (COM(2020) 115), ze 11. června 2020 (COM(2020) 399), jakož i pokyny ze dne 30. března 2020 (C(2020) 2050, 30. března 2020).

6. S cílem zrušit dočasné omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, pokud jde o třetí země uvedené v příloze I, je třeba rovněž pravidelně a případ od případu brát v úvahu vzájemnost.
7. Členský stát by neměl rozhodnout, že pro určitou třetí zemi zruší omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné, dříve, než je zrušení cestovního omezení koordinováno v souladu s tímto doporučením.
8. Rezidenti Andorry, Monaka, San Marina a Vatikánu / Svatého stolce by měli být pro účely tohoto doporučení považováni za rezidenty EU.
9. Toto doporučení by měly uplatňovat všechny členské státy na všech vnějších hranicích.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně*

Příloha I

Třetí země, na jejichž rezidenty by se nemělo vztahovat dočasné omezení na vnějších hranicích, pokud jde o cesty do EU, jež nejsou nezbytně nutné

1. ALŽÍRSKO
2. AUSTRÁLIE
3. KANADA
4. GRUZIE
5. JAPONSKO
6. ČERNÁ HORA
7. MAROKO
8. NOVÝ ZÉLAND
9. RWANDA
10. SRBSKO
11. JIŽNÍ KOREA
12. THAJSKO
13. TUNISKO
14. URUGUAY

15. ČÍNA*

* pokud bude potvrzena vzájemnost

Příloha II

Konkrétní kategorie cestujících s nezbytnou funkcí či potřebou:

- i. zdravotničtí pracovníci, zdravotničtí výzkumní pracovníci a pracovníci v oblasti péče o seniory;
- ii. příhraniční pracovníci;
- iii. sezónní pracovníci v zemědělství;
- iv. pracovníci v dopravě;
- v. diplomati, zaměstnanci mezinárodních organizací a osoby pozvané mezinárodními organizacemi, jejichž fyzická přítomnost je vyžadována pro řádné fungování těchto organizací, příslušníci ozbrojených sil, pracovníci poskytující humanitární pomoc a pracovníci civilní ochrany při výkonu svých funkcí;
- vi. tranzitní cestující;
- vii. osoby cestující z naléhavých rodinných důvodů;
- viii. námořníci;
- ix. osoby, které potřebují mezinárodní ochranu nebo u nichž existuje jiný humanitární důvod;
- x. státní příslušníci třetích zemí cestující za účelem studia;
- xi. vysoce kvalifikovaní pracovníci ze třetích zemí, pokud je jejich zaměstnání nezbytné z ekonomického hlediska a pracovní činnost nelze odložit nebo vykonávat v zahraničí.